

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: برونو گیگ*
برگردان از: حمید محوی
۰۶ می ۲۰۱۸

اسرائیل خواهان جنگ است ولی حریفانش خواست او را ناکام گذاشته اند

برونو گیگ

اسرائیل دوباره سوریه را بمباران کرد، اسرائیل شگرد بسیج نظامی اش را بسادگی تنظیم می کند، اسرائیل ایران را به در اختیار داشتن بمب اتمی متهم می داند... ولی هرگز چنین نیست: اسرائیل، صلح است، عشق میان مرمان جهان و روشنایی برای ملتها. اسرائیل دارای موجودیتی ماورای طبیعت و انباشته از امتیازات استثنائی است، این کشور حق دارد هر کشور دیگری را که بخواهد بمباران کند. برای کسب چنین معافیتی از مجازات، حقیقت این است که این دولت اشغالگر همه جهان را به اشغال خود در آورده است: واشنگتن، پاریس، لندن و حتا ملل متحد. به این ترتیب، این کشور

جنگ افروز با وجود احتمال دامن زدن به خطر جنگی ویرانگر سوریه را بمباران کرد. شگفت آور است، ولی شلیک راکتها در ۳۰ اپریل صدمین عملیات اسرائیل از سال ۲۰۱۳ علیه سوریه بود. وقتی به دستگاه های سوری حمله می کنند، رهبران صهیونیست تردیدی ندارند که دمشق و تهران (که به همچنین هدف گرفته شده بود) سرانجام پاسخ خواهند گفت. یکی از هواپیماهای اسرائیلی (بر اساس برخی منابع دو هواپیما) در ماه فبروری مورد اصابت قرار گرفت، و اکثر راکتهایی که مثلث استعمارگران [امریکا، فرانسه، انگلیس] در ۱۴ اپریل شلیک کردند از جنگ پدافند هوایی سوریه گریزی نیافتند.

ولی آنچه عملاً روی داده این است که در پاسخ به ارتکاب به عمل تجاوزکارانه اسرائیل و به همین گونه علیه راکت پراکنی کشورهای غربی در ۱۴ اپریل هیچ واکنش تلافی جویانه ای صورت نگرفته است. ایران و سوریه که مستقیماً هدف حرکت جنگی قرار گرفته اند از پاسخگویی خود داری کرده اند یعنی موضوعی که برخی ناظران را دچار تردید کرده است. با وجود این، اگر تجاوزکاران این بردباری حساب شده را به معنای اعتراف به ضعف تلقی کنند در اشتباه خواهند بود.

در زمینه ستراتیژی، آزمون خون سردی ضعف نیست بلکه یک کیفیت ممتاز است. جبهه ای که در پی تحریک جبهه مقابل است، می خواهد طرح و برنامه خود را تحمیل کند. پاسخگویی بی درنگ به او معادل پذیرش طرح و برنامه اوست. این موضوع در زمینه تحریکات لفظی نیز به همین شکل مطرح است، و دیدیم که تهران با چه تمسخری به اتهاماتی که اخیراً در زمینه برنامه سرّی به او وارد کرده بودند پاسخ گفت. وزیر امور خارجه ایران اعلام کرد که این «دعای تکراری» چیزی نیست به جز «بلوف تکراری» که فقط سزاوار «پسر بچه ای ست که از حمله گرگ خبر می دهد» [در حالی که گرگی در کار نیست و پسرک فقط می خواسته خودش را مهم جلوه دهد]. وقتی دولتی که ۳۰۰ کلاهک هسته ئی را از نظارت بین المللی پنهان نگهداشته و به دولتی درس اخلاقی می دهد که فاقد جنگ افزار هسته ئی ست و زیر نظر آکید آژانس بین المللی انرژی هسته ئی قرار دارد، می توانیم به خودمان بگوئیم که تخیل از واقعیت پیشی گرفته است.

ولی اگر ایران و سوریه دست به عمل تلافی جویانه نمی زنند (دست کم نه بی درنگ) و فقط به موضعگیری دفاعی بسنده کرده اند، به این علت است که از برخورد نظامی با دشمنی که با جنون مرگ آسای او آشنا هستند خودداری می کنند. اسرائیل، حاصل جنگ اشغالگرانه، موجودیت صهیونیست فقط با دامن زدن دائمی چنین جنگهایی به توفیق دست می یابد، زیرا خشونت ساختاری اسرائیل را علیه فلسطینیانی که از آنها با توسل به زور سلب مالکیت کرده و علیه آنانی که در منطقه در مقابلشان دست به مقاومت می زنند توجیه می کند. در قطب مخالف، ایران و سوریه هیچ تمایل اشغالگرانه یا استعماری ندارند و به هیچ کشور خارجی تجاوز نمی کنند. خیلی به دور از تمایلات جنگ طلبانه، این دو کشور از گسترش جنگی بیم دارند که مانند مصیبتی همه گیر گریبان مردم منطقه را بگیرد. سوریه و ایران، دو کشوری که قربانی جنگ و محاصره و تحریم بوده اند فقط خواستار بازسازی و توسعه کشورشان هستند. اگر ایران و سوریه از پاسخگویی تلافی جویانه به تجاوزات خارجی خود داری می کنند، علت این است که بر آنان اولویت های دیگری مطرح بوده و برای تحریکات شمع روشن نمی کنند.

آینده نشان خواهد داد که آیا خردمندان عمل کرده اند یا نه، ولی این دو کشور در حال حاضر برای ستراتیژی دفاعی امتیاز قائل شده اند، یعنی همان ستراتیژی که آزمون خود را در تجاوز سه جبهه متحد در ۱۴ اپریل پشت سر گذاشت. ۷۰٪ راکتهای دشمن خنثی شد و دفاع هوایی سوریه نیز از این پس برای هواپیماهایی که به قصد ماجراجویی وارد آسمان سوریه می شوند نقش بازدارنده خواهد داشت. درباره حمله اسرائیل در ۳۰ اپریل، برخی منابع از کاربست

بیشرفته ترین راکت‌های میان برد یاد کرده اند که از مرز هوایی اردن شلیک شده بودند. این راکت‌ها در شرایط کنونی دارای توانایی گریز از رادارهای پدافند هوایی هستند. اگر این گزارشات صحیح باشد، دشواری نوینی برای ارتش سوریه و همپیمانانش به وجود می‌آورد، به ویژه برای روسها که می‌خواهند در آینده نزدیک سوریه را به سامانه‌های S-300 مجهز کنند. در هر صورت مسکو نه کمتر از دمشق و تهران خواهان گسترش درگیریهای نظامی در اشکال جنگ باز نیست. مداخله نظامی روسیه در سوریه که از اکتوبر ۲۰۱۵ آغاز شد آزمون ثمر بخشی خود را نشان داده است. ولی روشن است که روسیه وارد جنگ گسترده در تأثیر عملیاتی در فاصله دور از خاک ملی خودش نخواهد شد. برخی تحلیل‌گران بر این باورند که گویا مسکو با تل آویو توافق کرده تا به ازای اتخاذ موضع بی طرف در جنگ سوریه، اسرائیل اجازه خواهد داشت به حزب الله و ایران حمله کند. ولی هیچ مدرک و نشانه‌ای درباره این توافق وجود ندارد و واقعی به نظر نمی‌رسد. هماهنگی عملیاتی میان نیروهای سوری و همپیمانانش در مناطق جنگی عملاً بازی دوگانه را بر نمی‌تابد. روسیه وارد جنگی شده است که دولت سوریه را در مقابل تروریسم صادراتی قرار داده است. در این زمینه نمی‌توانیم بگوئیم که در رابطه با همپیمانانش کوتاهی کرده است: داعش کاملاً از بین رفته است، و شاخه‌های متعدد دیگر در وضعیت بدی قرار گرفته است. ولی مسکو با ظرافت تمام از هر گونه تشدید جنگ با دولتهای منطقه اجتناب می‌کند.

ترکیه بمباران سوریه از سوی غربی‌ها را تأیید کرده است، ولی چنین امری مانعی برای روسیه نبوده که ترکیه را در مذاکره‌های آستانه (پایتخت قزاقستان) شرکت دهد.

بی‌گمان، پیچیدگی درگیری‌ها در منطقه تشخیص چگونگی رویدادها را مخدوش می‌کند، ولی ما در جهان واقعیت‌ها به سر می‌بریم. ضرورتها هر یک از طرفین را مجبور می‌کند تا به مدارا بسنده کنند و فقط نتیجه است که به حساب می‌آید. ایران و سوریه از برپا کردن جنگ تمام عیار علیه اسرائیل و ایالات متحده آمریکا چه چیزی به دست می‌آوردند؟ به این علت که خواهان چنین جنگی نیستند، به این تحریکات نیز پاسخ نمی‌گویند. ولی حق پاسخگویی را برای زمان مناسب برای خودشان حفظ کرده‌اند، یعنی زمانی که خودشان انتخاب خواهند کرد. پیروزی در صیر طولانی ست.

La source originale de cet article est Mondialisation.ca
, Mondialisation.ca, 2018 Bruno Guigue Copyright ©

پیوند کمپیوتری متن اصلی :

<https://www.mondialisation.ca/israel-veut-la-guerre-mais-ses-adversaires-la-lui-refusent/5625349>

* درباره برونو گیگ : مقام عالی رتبه دولت فرانسه، مقاله نویس و سیاست‌شناس، استاد فلسفه در دبیرستان و استاد یار روابط بین‌المللی در دانشگاه رئونین. او نویسنده ۵ کتاب است «منشأ جنگ اسرائیل و عرب، ندامت پنهان غرب، هارماتان ۲۰۰۲»، «آیا باید لنین را سوزاند؟»، «دلایل برده داری» از جمله این کتابهاست و صدها مقاله. برونو گیگ بخشدار شهر سنت، در سال ۲۰۰۸ به دلیل نوشتن گزاره‌ای که به «نباید گفت‌ها تعلق دارد» یعنی افشای «ارتش اسرائیل کودکان فلسطینی را به قتل می‌رساند» از سوی میشل آلیو ماری وزیر کشور فرانسه از مقام خود برکنار شد.

مرکز پژوهش‌های جهانی سازی

۱ مه ۲۰۱۸

پی نوشت مترجم :

در اینجا فقط به یکی از موضوعاتی که برونو گیگ در متن حاضر مطرح کرده است خواهیم پرداخت و آن هم مربوط است به مناسبات مسکو و تل آویو : « برخی تحلیل گران بر این باوراند که گویا مسکو با تل آویو توافق کرده تا به ازای اتخاذ موضع بی طرف در جنگ سوریه، اسرائیل اجازه خواهد داشت به حزب الله و ایران حمله کند. ولی هیچ مدرک و نشانه ای درباره این توافق وجود ندارد و واقعی به نظر نمی رسد.»

امروز ۵ مه ۲۰۱۸، یعنی چهار روز پس از انتشار مقاله برونو گیگ، روزنامه انترنتی اسپوتنیک گزارشی زیر عنوان «چه چیزی موجب جلوگیری از برخورد ناخواسته میان روسیه و اسرائیل در سوریه شده است؟» (۱) منتشر کرد. در این مقاله موشه یا علون وزیر دفاع پیشین اسرائیلی در مصاحبه با اسپوتنیک اظهار داشت که «خط مستقیم میان نظامیان اسرائیلی و هم قطاران روسی در سوریه موجب شده است که طی عملیات در این کشور از برخورد ناخواسته جلوگیری شود.»

این خط ارتباطی از آغاز استقرار نیروی هوایی روسیه در سوریه (پایگاه حمیمیم) به وجود آمد. با آگاهی به این امر که اسرائیل از آغاز حمله تروریستی از سوی اتحادیه اروپا و امریکا با سیاهی لشکر سعودی، قطری، ترکیه... به سوریه دائماً به پشتیبانی تروریستها با استفاده از نیروی هوایی اش به ارتش سوریه حمله کرده است. من مانند برونو گیگ مطمئن نیستم که مسکو و تل آویو در رابطه با جبهه محور مقاومت متحد نیستند. شاید پیمان نامه رسمی که تباری اسرائیل و روسیه را علیه محور مقاومت نشان دهد وجود نداشته باشد، ولی روند رویدادها، دست کم، تردیدهایی را جایز می دارد.

از این که بگوئیم روسیه داعش را از بین برده داستان را به طور کامل تعریف نکرده ایم. حمله تروریستی به سوریه به قصد تغییر رژیم در پسا تخریب سوریه به داعش محدود نمی شود، ثانیاً داعش و هر موجودیت تروریستی دیگر در مجموع پیاده نظام ناتو نام دارند و اسرائیل یکی از مددکاران این تروریستهای بوده و هست که به سوریه حمله کرده اند.

در نتیجه می بینیم که روسیه نیز شاید نه در حد امریکا ولی تا حدودی سیاست دوگانه ای را به پیش برده و می برد. در هر صورت ابهاماتی در کار هست که ما در آینده مجبوریم با گردآوری اطلاعات بیشتر بازنمایی روشنی از وضعیت و نقش روسیه داشته باشیم. علاوه بر این گرچه داعش شاید در سوریه با شکست روبه رو شده ولی به جای دیگری منتقل شده و یا اعضای آن به تشکلات دیگری پیوسته اند. بعید به نظر می رسد که کشورهایی مانند امریکا و فرانسه وانگلیس ابزارکار استعماری خودشان را کاملاً از بین ببرند. چگونه می توانیم این موضوع را درک کنیم که روسیه علیه داعش مبارزه کرده ولی با پدرخوانده های داعش هم زمان با ایجاد خط مستقیم در تماس بوده که برخورد ناخواسته ای روی ندهد !!!

کمی پیشتر از حمله موشکی ۱۴ اپریل طی حمله هوایی اسرائیل در ۹ اپریل ۷ نفر از مستشاران ایرانی مستقر در پایگاه T4 (تیوفور) سوریه کشته شدند. نتیجه می گیریم که روسیه نیز می تواند احتمالاً سیاست دوگانه ای داشته باشد. چندی پیش اسپوتنیک طی یکی از گزارشات کوتاه روزمره اش اعلام کرد که «در صورت جنگ بین اسرائیل و ایران از اسرائیل دفاع خواهد کرد». آیا نام دیگر این تماس های مستقیم بین نظامیان روسی و اسرائیلی، «شریک دزد و رفیق قافله» نیست ؟

در واقع اسرائیل یعنی امریکا. موضعگیری روسیه در رابطه با ایران تا حدودی در سیاست فروش جنگ افزار دفاعی به ایران قابل بررسی می باشد. با یادآوری ۷ سال به تعویق انداختن تحویل اس ۳۰۰ به ایران، که صرفاً دفاعی و مربوط به دفاع هوایی می باشد، امروز با آگاهی به تهدید نظامی دائمی از سوی امریکا و ناتو علیه ایران، در خواست ایران برای خرید سوخو ۳۰ و سوخو ۳۵ را نپذیرفته و به جای اینها سوخو ۲۷ را پیشنهاد کرده است. گرچه این جنگ افزارها از دیدگاه ایران فقط برای بالا بردن مخارج جنگ حائز اهمیت می باشد، و نه بیشتر از این. با توجه به چنین مواردی می توانیم بگوئیم که روسیه از خیلی سالها پیش موضع گیری خودش را تعریف کرده و متحد معتبری برای امنیت ملی ایران نیست.

نکته آخر: گزارشی که شاید از اعتبار چندانی برخوردار نباشد، و تقریباً در هیچ کجا منعکس نشده، تقریباً کمی کمتر از یک سال پیش، در اسپوتنیک به زبان فارسی یک کاربر ایرانی کامنتی نوشته بود که حاکی از تلاش ارتش سوریه و حزب الله برای باز پس گیری بلندی های جولان بود. این کاربر نوشته بود که روسیه به حزب الله و ارتش سوریه اخطار داد و حتا با بمباران از پیش روی کاروان نظامی جلوگیری کرد و موضوع جولان را به مذاکره های بین المللی موکول دانست... و روشن است که سرنوشت مذاکره های بین المللی در مورد این کشور استثنائی کدام خواهد بود، اسرائیل هرگز این بخش از سرزمین سوریه را ترک نخواهد کرد و مذاکره می تواند تا ابد ادامه یابد و همه اشغال جولان را اشغال جولان خواهند نامید ولی از خواست و حرکت غیرقانونی و تجاوز اسرائیل دفاع خواهند کرد.

گاهنامه هنر و مبارزه/پاریس/۵ مه ۲۰۱۸

پاورقی:

(۱) نشانه انترنتی متن اسپوتنیک به زبان فرانسه

<https://fr.sputniknews.com/international/201805051036228836-syrie-ligne-directe-israel-russie/>